VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

NR. 52 - 27 DECEMBER 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

**Bobo mikt en Bobo richt,
Eén oog open, één oog dicht.
Bobo schiet...
Maar zo je ziet...
Schutterskoning is hij niet!**

Een boog, een schietschijf en twee pijlen zijn in de tekening verstopt. Als ik tot drie tel, heb je ze gevonden!

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo

Krabbel

Oma

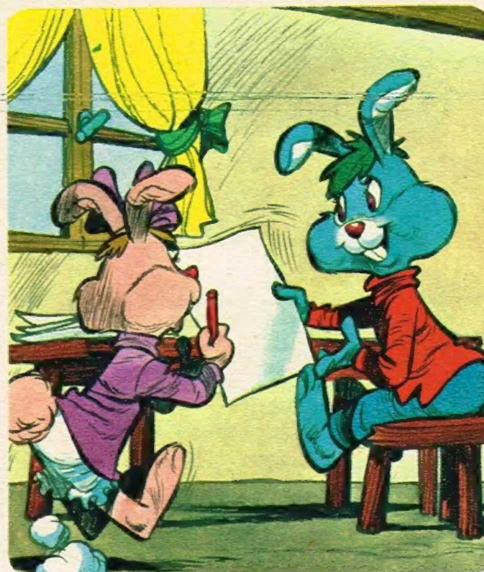

Boemsi Mama

Bobo Konijn en zijn

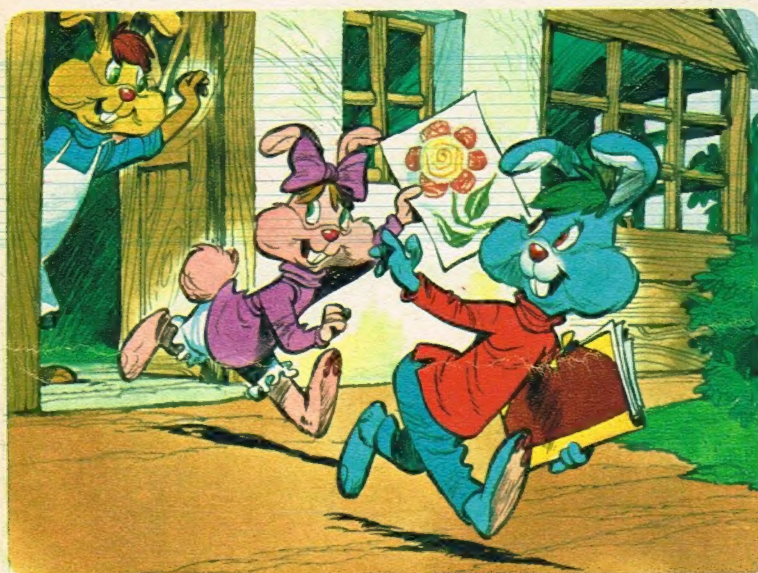
1. Bobo's mama moet vandaag weer standjes uitdelen. Nee, niet tegen Bobo. Maar tegen zijn zusje Krabbel. Dat kleine ding zit met haar kleurkrijt de deuren van de kast te bekrabbelen. „Wil je dat weleens laten, apekop!"

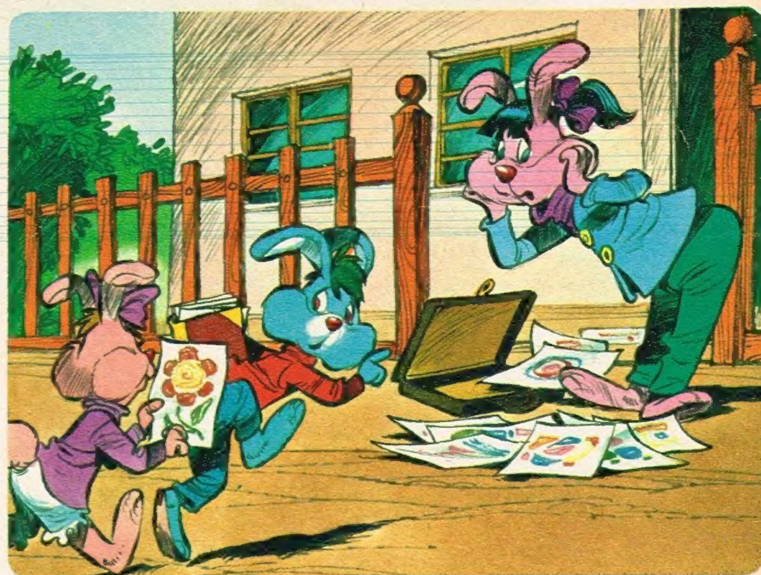
2. „Kom hier," fluistert Bobo. „Ik zit een tekening te maken voor de school. Morgen heb ik tekenles. Als jij een mooie bloem tekent, zal ik die aan onze tekenjuffrouw laten zien." Dat wil Krabbel wel doen.

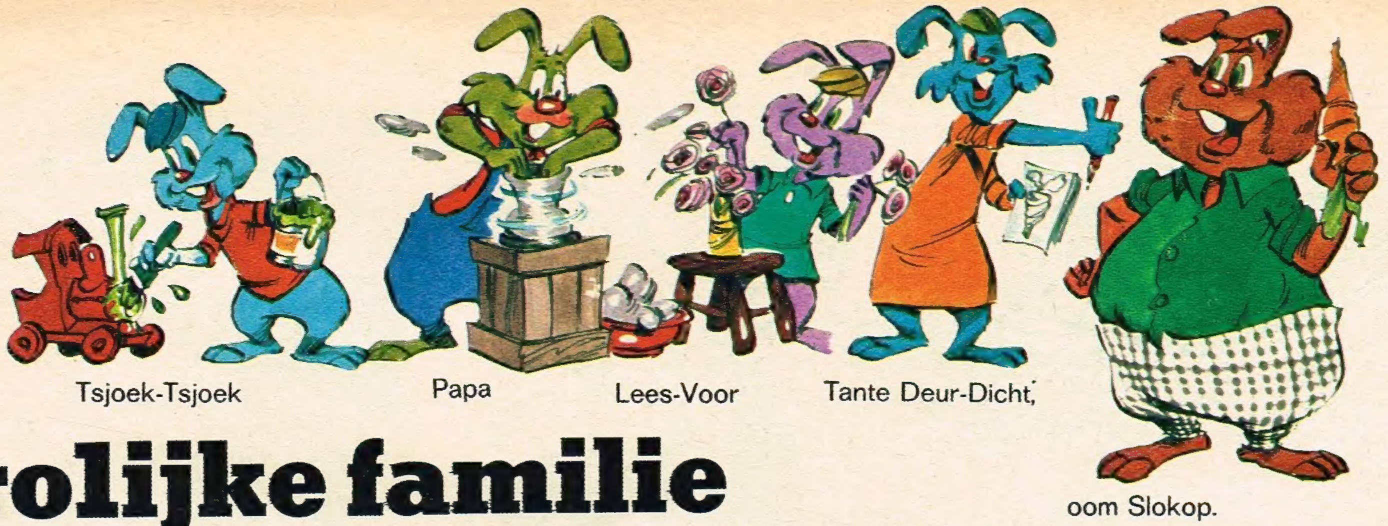
3. Ze krijgt van Bobo een vel tekenpapier en gaat ijverig aan het werk. Ziezo, denkt haar broertje, die is voorlopig zoet. Morgen is ze wel weer vergeten, dat ik haar beloofd heb om de tekening mee te nemen.

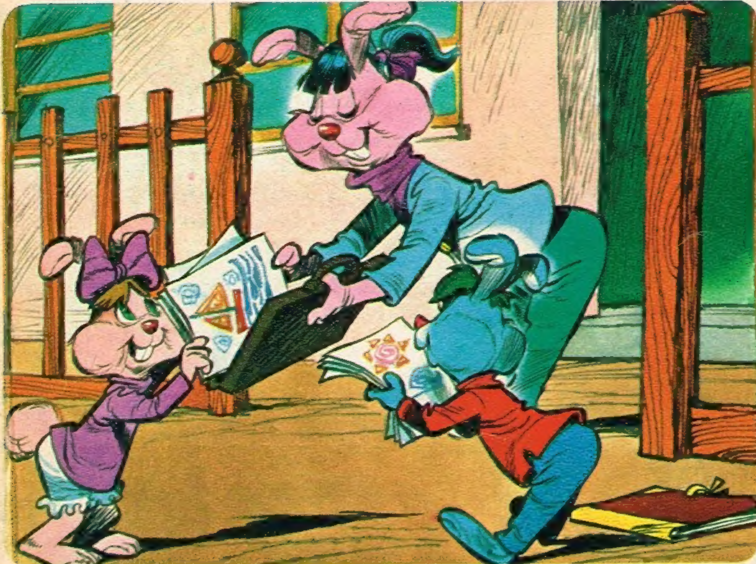
4. Maar niks, hoor: als Bobo de volgende dag naar school gaat, komt ze achter hem aan gehold. „Mijn tekening!" roept ze. „Ik heb toch een mooie bloem getekend. Die zou je meenemen, Bobo!" Bobo heeft geen zin om met de tekening van zijn kleine zus op school aan te komen. „Ik heb geen tijd, hoor!" zegt hij.

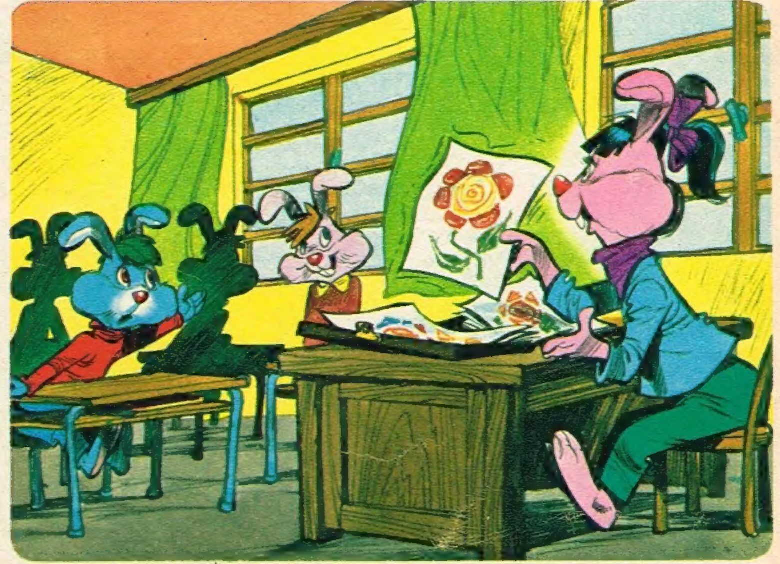
5. Maar Krabbel holt met de tekening achter Bobo aan. Bij de school staat de tekenjuffrouw. Ze laat per ongeluk haar map met tekenwerk op de grond vallen. Allemaal tekeningen van de konijntjes uit Bobo's klas. „Ik help u wel," zegt Krabbel. Haastig grabbelt ze de vellen tekenpapier bij elkaar.

vrolijke familie

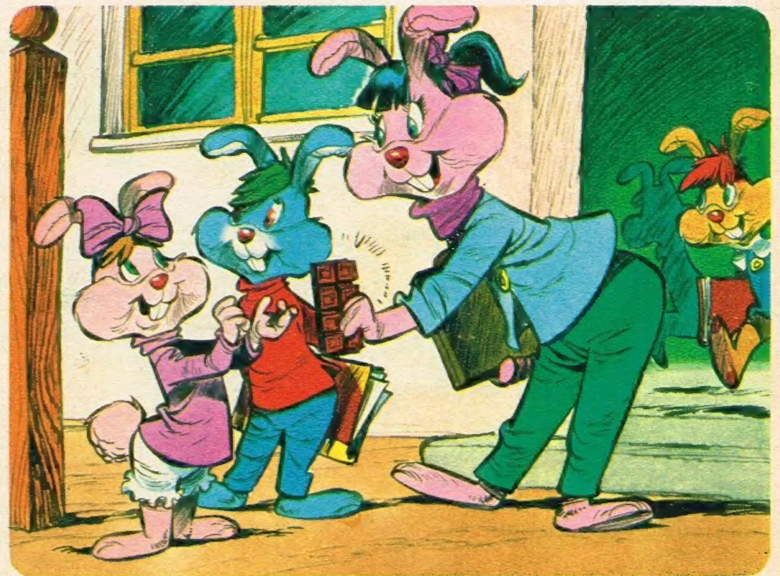
6. Wat doet die slimme Krabbel? Ze stopt haar tekening stiekem in de map, tussen de andere tekeningen. „Dag, juffrouw, dag, Bobo," zegt ze en ze huppelt naar huis terug. Bobo gaat met de juffrouw naar de tekenles. Hij is blij dat zijn zusje opgehoepeld is. De les gaat al gauw beginnen. Iedereen is binnen.

7. De juffrouw doet de map open en zegt: „Hier zijn jullie tekeningen. Ik heb jullie allemaal een punt gegeven. Sommigen hebben een 8 of een 7. Er zijn er ook met een 4 of een 2. Foei! Maar wat zie ik hier? Een tekening zonder punt en zonder naam. Wie heeft die gemaakt? Ik snap niet hoe hij in mijn map komt."

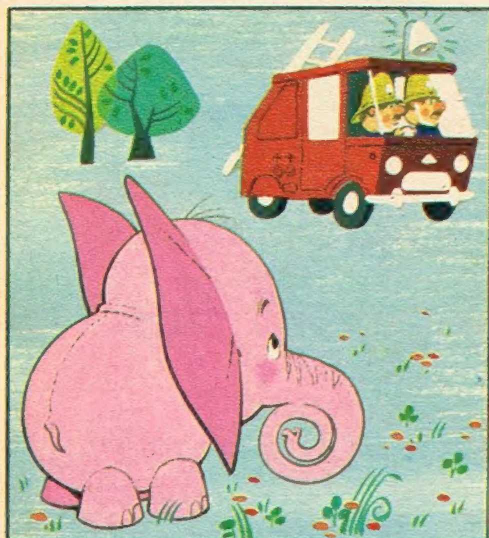

8. Bobo is vuurrood geworden. „Die is van mijn zusje!" zegt hij. De tekenjuffrouw is heel verbaasd. „Van dat kleine zusje dat mij vanmorgen geholpen heeft?" vraagt ze. „Maar die kan fijn tekenen. Haar tekening is mooier dan die van jullie en jullie zijn veel groter." Bobo weet niet wat hij ervan zeggen moet.

9. Om twaalf uur staat Krabbel bij de schoolpoort. De schooljuffrouw ziet haar en geeft haar een dikke reep chocolade. „Alsjeblieft, omdat je zo'n mooie bloem getekend hebt," zegt ze. Ik teken nooit meer op de kastdeur, denkt Krabbel. Ik teken liever voor de juffrouw. Die geeft mij tenminste een reep chocolade!

SIMMIE SUIKER *HET OLIFANTJE MET DE LANGE SLURF*

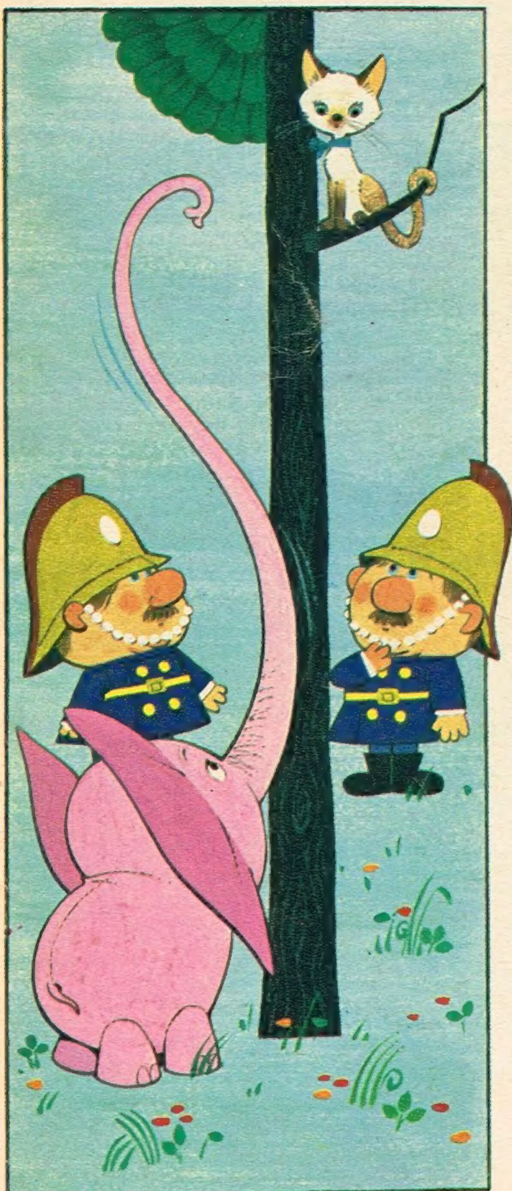
1. Daar gaat de brandweerauto. Zou er ergens brand zijn? denkt Simmie. Ik ga eens gauw kijken.

2. Nee, er is geen brand. Er is een poesje in een hoge boom geklommen. Het kan er niet meer uit. De brandweermannen gaan haar redden.

3. „Deze kant uit," zegt brandweerman Joe. „Nee, de andere kant," roept Jim. Ze rukken aan de ladder. De ladder breekt middendoor.

4. „Zonder ladder kan ik niet bij die poes komen," zegt Joe. „Maar ik ben er ook nog," roept Simmie Suiker en rolt zijn slurf uit.

5. Wat heeft Simmie een lange slurf! Die is even lang als de brandweerladder. Hij pakt de poes en zet haar voorzichtig op de grond.

6. „Dank je wel," zegt de poes. „Ik heet Rongrong." „Valt er nog meer te redden?" vraagt Simmie. Nee, vandaag niet. Misschien de *VOLGENDE WEEK.*

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Nu het winter is, groeien er buiten geen bloemen meer. Maar binnen kun je mooie bloemen en planten in potjes zetten.

hou je van bloemen?

bloemen en planten

bloempot

zaad

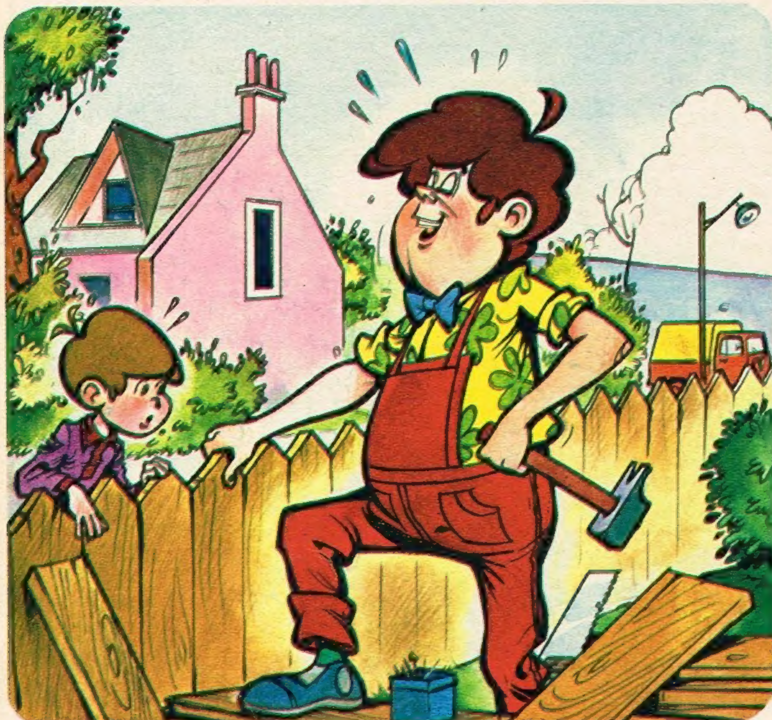
wij hebben water nodig.

OOM STUNTEL

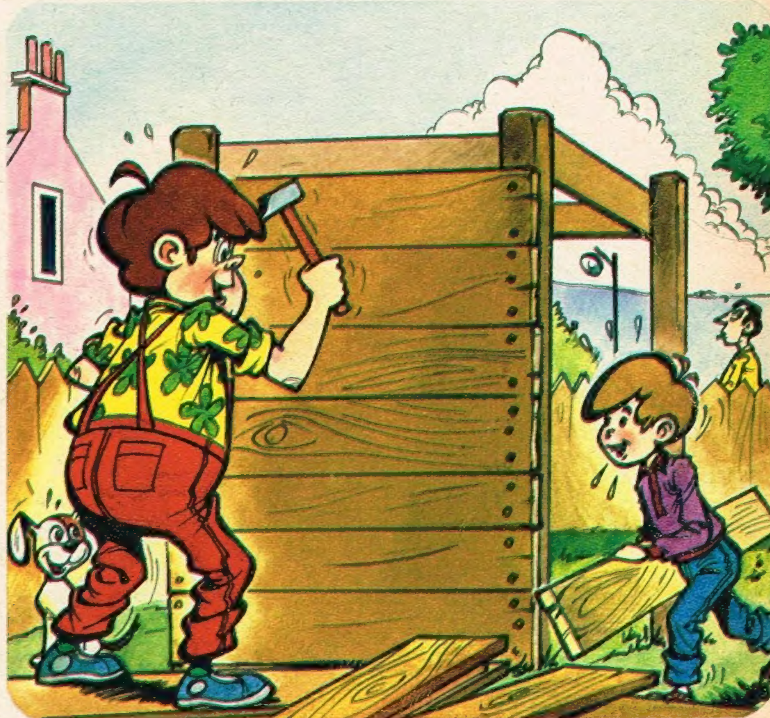

en zijn neefje Handige Heintje

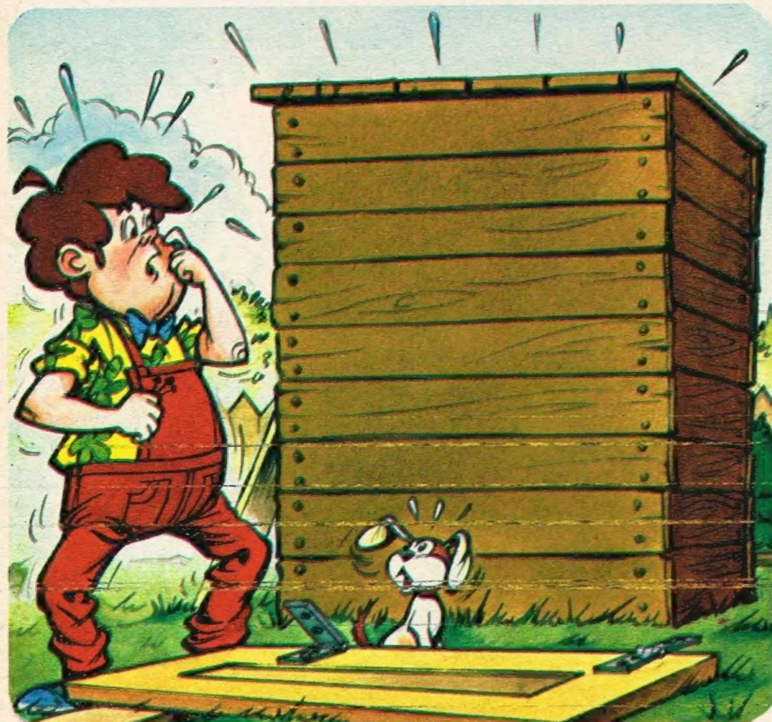

1. „Wat bent u nu toch aan het doen, oom?" vraagt Heintje, als hij over de schutting gluurt. „Ik timmer een schuur," zegt oom Stuntel trots. „Een schuur van hout!" Daar snapt Heintje niets van. Oom heeft al een stenen schuur. Hij heeft helemaal geen andere schuur nodig. „Van werken blijf je jong!" lacht oom.

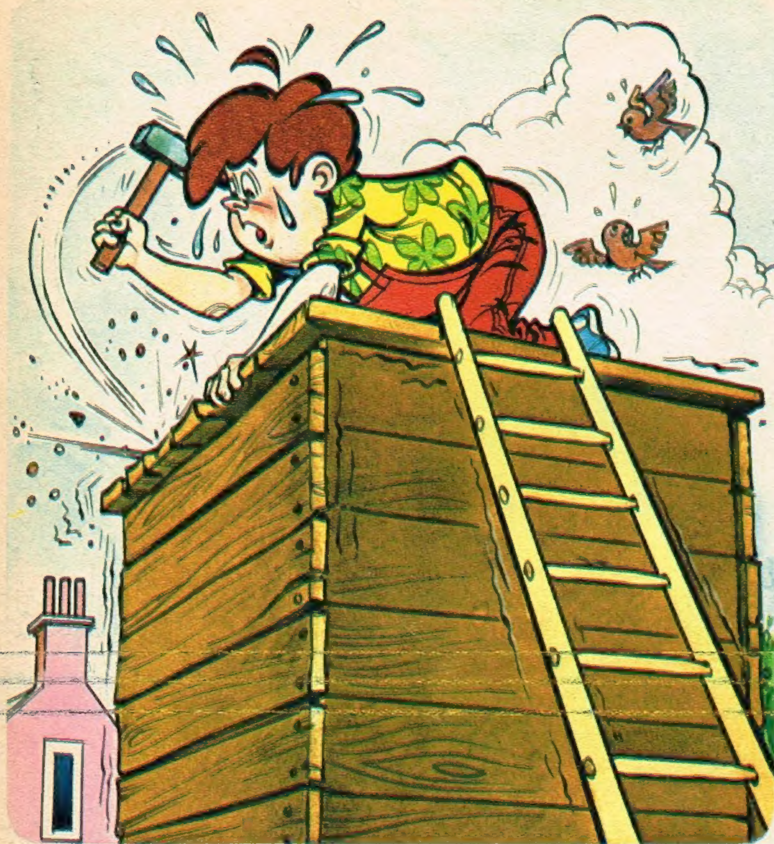
2. Hij timmert en hamert er vrolijk op los. Heintje draagt de planken aan. Hij kan niet begrijpen waarom oom zich zo moe kan maken. Heintje kijkt liever naar de televisie. Maar oom zingt, terwijl hij werkt. Pompompom! Wat moet oom eigenlijk met die schuur beginnen? denkt Heintje. Die staat maar in de weg.

3. „Van werken blijf je gezond en van niksdoen word je dik en lui. Leer dát van mij," zegt oom. Heintje geeft geen antwoord. Oom kijkt om zich heen. Zijn neefje is nergens meer te zien. Opeens ontdekt oom iets verschrikkelijks. Hij heeft vergeten een deur in de schuur te maken. De schuur is nu potdicht.

4. Aiai, schrikt oom. Ik weet waar Heintje zit. Die zit in de schuur en omdat er geen deur in zit, kan hij er niet meer uit. Oom haalt haastig een ladder. Hij moet zijn neefje redden. Het handigste lijkt hem door het dak. „Rustig maar!" roept hij. „Je wordt dadelijk verlost, hoor! Ik kom zo bij je. Wees maar niet bang."

5. Peng, bens, boem! daar slaat oom met zijn hamer op het dak van de nieuwe schuur. De splinters vliegen in het rond. Dat kan hem niets schelen. Hij wil niet dat Heintje in de schuur zonder deur zit opgesloten. „Het komt in orde!" schreeuwt hij telkens. „Ik laat jou daar niet zitten, hoor. Stel je even voor!"

6. De wanden van de schuur beginnen plotseling te kraken. Oom Stuntel geeft nog één dreun met zijn hamer en dan zakt de hele nieuwe schuur in elkaar. Oom ploft naar beneden. „Heintje, jongen, je kunt eruit!" schreeuwt hij hijgend. „Wat moet dat donker en benauwd geweest zijn, toen de schuur nog dicht zat."

7. Maar waar is Heintje ergens? Oom kijkt in alle hoeken. Hij is er niet. Och, daar komt die kwajongen aan. Die zat helemaal niet in de schuur opgesloten. Hij heeft in de keuken thee gezet. Nu heeft oom voor niets zijn nieuwe schuur in diggelen geslagen. Zou hij boos zijn op Heintje? Zou hij gaan mopperen?

8. Welnee, oom lacht. „Haha, die is goed! Ik dacht dat je gevangen zat. Maar je hebt thee gezet. Haha, dat zal smaken! Ja, de schuur is kapot. Maar die had ik eigenlijk toch niet nodig. Zoals ik al zei: het gaat om het werk. Daar blijf je gezond en jong bij. Ik heb een fijne dag gehad en dát is je ware!"

We wonen allemaal in een gele caravan

„Welkom in mijn muziekwinkel, meneer Zonnemans!" zegt meneer Ziemboem. „Mag de hele familie binnenkomen?" vraagt papa Zonnemans. „Gerust!" lacht meneer Ziemboem. „En ze mogen muziek maken zoveel ze maar willen."

Nu moet je maar eens kijken, wat ze allemaal doen.
Oom Wim zit achter de vleugel en mama speelt viool. Oma laat baby Janneman op de xylofoon slaan. Lucie heeft haar pop in de kinderwagen gezet en speelt op de triangel. Het meisje achter de harp heet Marjo. Haar boodschappenmand en haar hondje Tippy zijn bij haar. De katjes hebben een reuze pret met de linten van de gitaar, waarop Baasje Peter een wijsje tokkelt. Verder zie je Loekie en Anja met fluit en harmonica.

Wiesje heeft een trommeltje waar muziek uit komt als je aan de zwengel draait. En natuurlijk maakt de tweeling weer het meeste kabaal. Bas hoor je niet. Hij schildert muzieknoten op de muur.

„Herrieschoppers!" moppert opa in zijn slaap en hij houdt zijn oren dicht.

En wat doet papa Zonnemans? Hij laat meneer Ziemboem zijn nieuwe toeter horen. A-hi-aha! doet die toeter. „Zo'n muziek heb ik niet in mijn muziekwinkel," zegt meneer Ziemboem. „Die hoort beter bij de auto van de gele caravan!"

Kun je in die volle muziekwinkel drie triangels en drie slagdeksels vinden, die de tekenaar verstopt heeft?

GUITARRA ESPAÑOLA

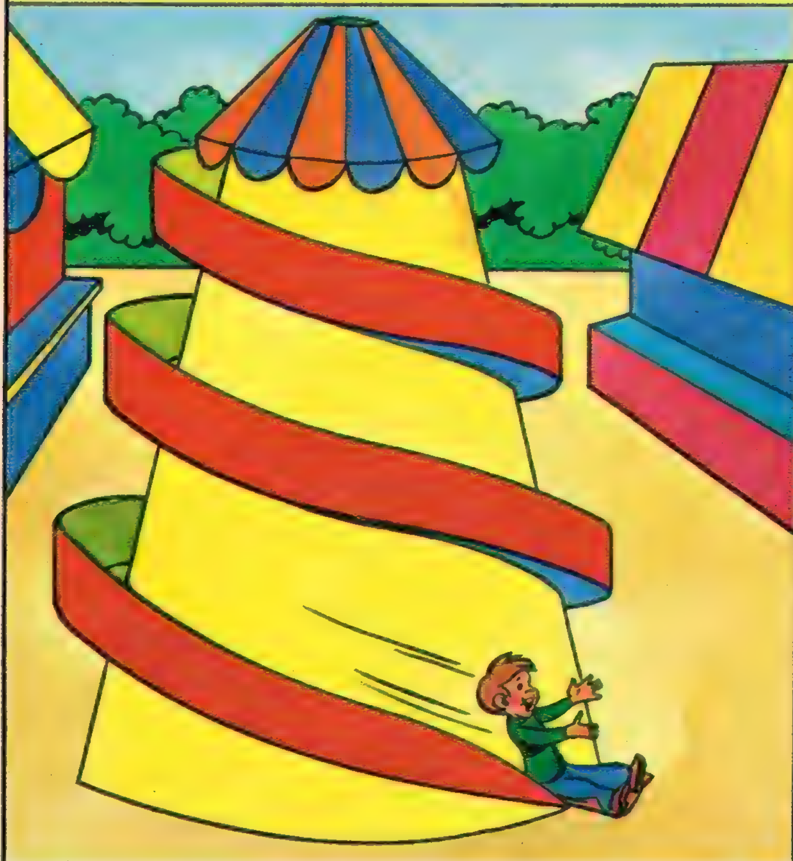
BOBO ZET JE AAN HET KIJKEN

① ② ③ ④

Rrrrongrrrrong... Vier keer dezelfde raceauto. Maar zijn ze alle vier wel precies hetzelfde? Kijk maar goed, zegt Bobo. Kijk maar zo goed als je kunt!

Wie wil er vis? roept de zeehonden-kapitein uit de dierentuin. Hij gooit de visjes naar zijn dieren. Ga met je vinger langs de lijntjes en kijk dan bij welke zeehond de visjes terechtkomen.

BOBO ZET JE AAN HET WERK

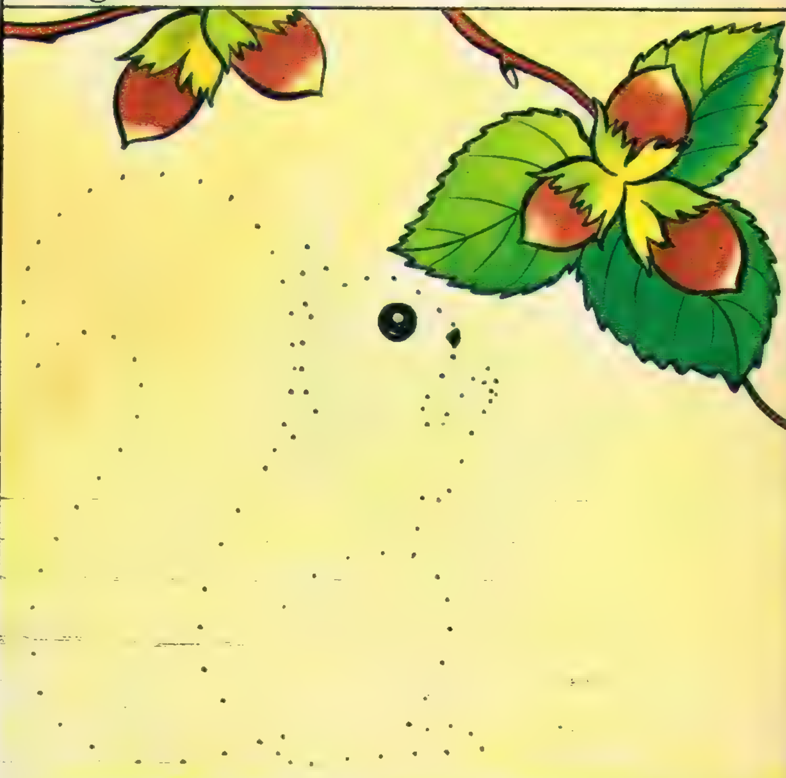

Het is nu geen weer voor de speeltuin. Maar je kunt deze glijbaan wel fijn kleuren. Bobo zet je aan het werk. Zie je wel!

NOP

NOP

Bobo heeft nog meer werk voor jou. De onderste letters moeten nog wat lijntjes hebben, voor ze hetzelfde zijn als de bovenste. Je mag ze ook kleuren.

Bobo houdt niet op. Hier is nog een klusje voor je. Hij wil dat je een lijntje trekt over de puntjes. Dan krijg je een diertje met een lange pluimstaart, dat dol op nootjes is.

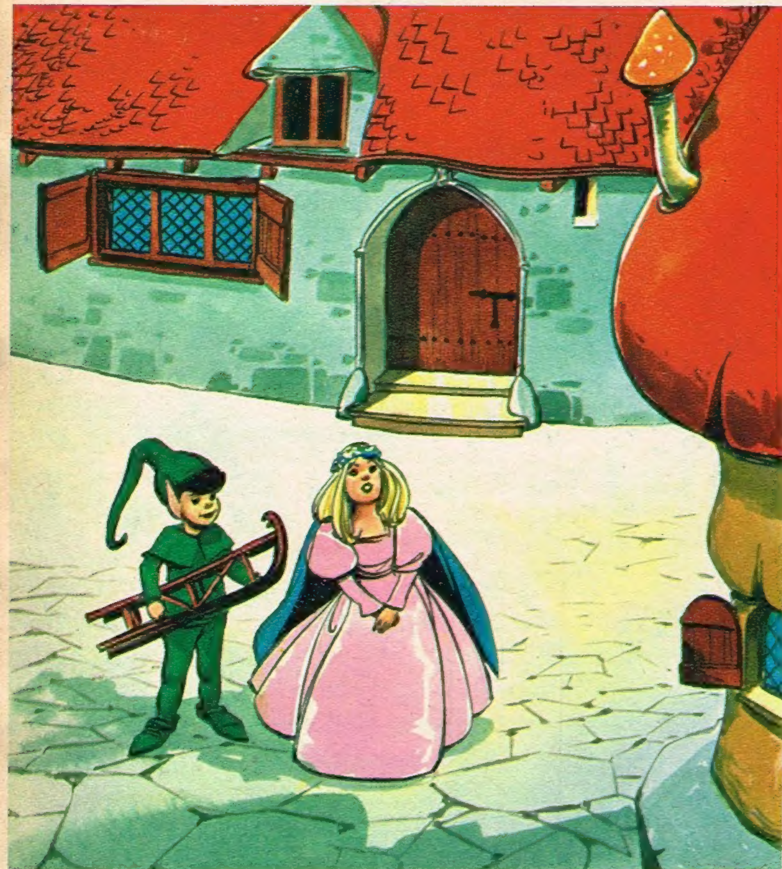

BESTE MAATJES MET DE DRAAK

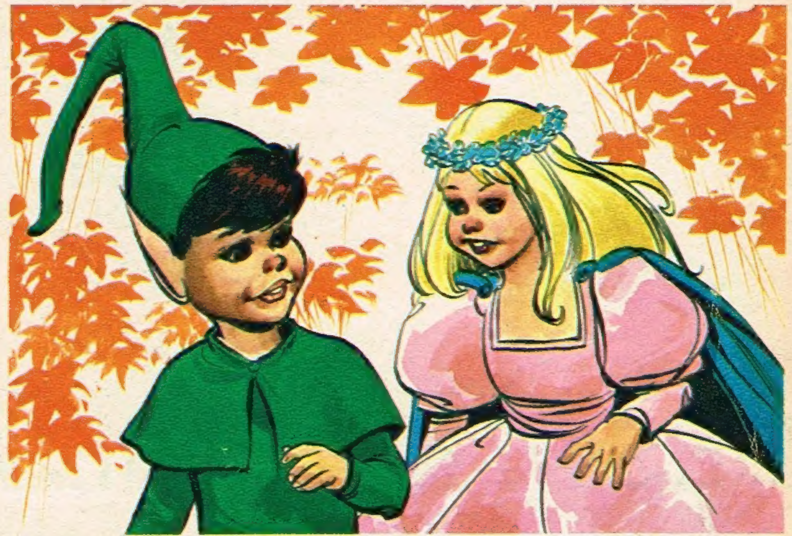
Lang geleden, toen er nog spoken, heksen en draken bestonden, was er eens een draak, die de mensen telkens aan het schrikken maakte.
Alle mensen waren bang voor hem. Dat kwam omdat de draak ontzettend hard brullen kon. Telkens als er iemand over de weg liep, kwam hij uit zijn hol en brulde zó hard dat de bomen ervan heen en weer schudden, de ruiten in de huizen rinkelden en de theekopjes omvielen op hun schoteltje.
De mensen hadden al eens gezegd: laten we nooit meer over de weg lopen. Maar dat kon eenvoudig niet, omdat er maar een weg was die door het dorp leidde. Aan het eind van de weg stond een kasteel. Daar woonden de koning, de koningin en de kleine prins, die Willeweten genoemd werd.
Je kunt wel raden hoe hij aan die naam kwam. Het prinsje wilde alles weten en zei de hele dag: waarom? waarom? De koning had al zeven wijze meesters in huis genomen, die prins Willeweten de hele dag antwoord moesten geven op al zijn vragen. Maar die zeven wijze meesters kregen er ook genoeg van.
Toen het prinsje op een dag vroeg: „Waarom hebt u van die rimpels in uw hoofd?" zeiden ze: „Omdat we doodmoe worden van al het denken. Dag, prinsje, we houden ermee op." Ze namen hun boeken onder de arm en verlieten het kasteel.
„Waarom doen ze dat, vader?" vroeg prins Willeweten natuurlijk.
En de koning antwoordde: „Jongen, ga naar de bibliotheek. Dat is een kamer vol met boeken. Als je iets weten wilt, ga dan daar het antwoord zelf opzoeken. Je kunt lezen, dus ga je gang."
„Goed," zei prins Willeweten en hij ging wat wandelen in het dorp. Toen hij over de weg liep, begon de draak vreselijk te brullen.
„Waarom doet hij dat?" vroeg de prins aan een boer. „Ik zou het niet weten," zuchtte de boer. „Niemand weet het!"
Toen dacht het prinsje aan de kamer vol boeken, waar hij alles op kon zoeken wat hij weten wou. Hij ging regelrecht naar de bibliotheek en begon te snuffelen. Hij snuffelde drie dagen lang in allerlei boeken en eindelijk had hij het gevonden. Op de drieëntwintigste plank aan de rechterkant van de vijfendertigste kast stond een boek met „Alles over draken" erin.
Na een poos ging de prins naar de keuken en zei: „Ik had graag een pot met heerlijke aardbeienjam."
„Waarom?" vroeg de keukenmeid.
„Je mag niet vragen waarom," zei prins Willeweten. „Dat mag ik ook niet. Als je weten wilt waarom, moet je naar de bibliotheek gaan. Daar staan allemaal boeken, met alles erin wat je zou willen weten."
Hij nam de pot met jam en stapte naar buiten. Op zijn tenen sloop hij naar het hol van de draak. Hij liep zó zacht dat het lelijke dier hem niet hoorde aankomen. Toen zette hij de pot met jam voor de ingang van het hol en verborg zich achter de struiken. Al gauw kwamen er mensen over de weg en de draak wou al komen aanstormen om te gaan brullen. Toen zag hij de jampot, snuffelde erin en begon luid te spinnen, zoals een kat die over haar kopje geaaid wordt.
Prins Willeweten sprong te voorschijn.
„Ik vraag lekker niet waarom je niet brult en waarom je wel snort," riep hij. „Ik weet het al. Het stond in het grote boek met „Alles over draken". Als je niet meer brult, krijg je voortaan alle dagen een volle pot met aardbeienjam. En als het feest is, krijg je er twee."
Iedereen was reuze opgelucht, toen bekend werd dat prins Willeweten de draak het brullen had afgeleerd. Alle moeders begonnen onmiddellijk aardbeienjam te koken, want die moesten ze natuurlijk in voorraad hebben.
De draak was sindsdien beste maatjes met alle mensen van het dorp.

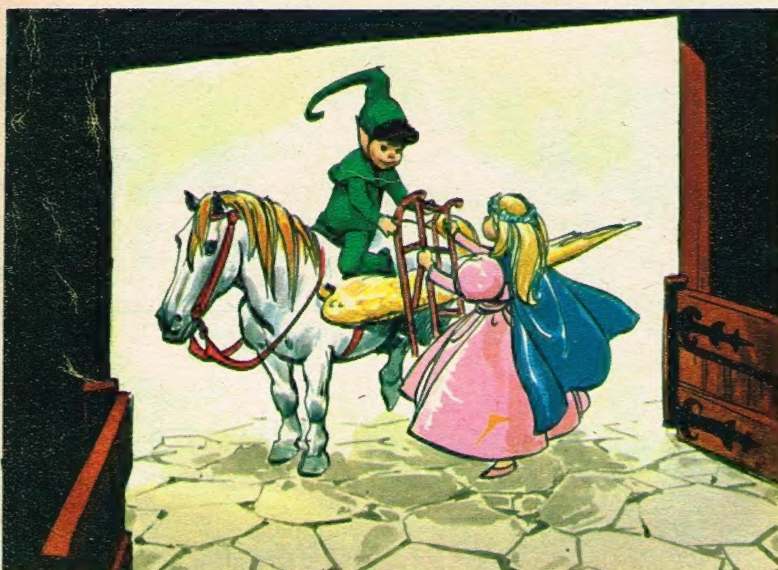
GA JE MEE NAAR

1. „Wat ga jij doen met je slee?" roept feetje Wanda tegen haar vriend Pukkie, de sprookjesjongen. „Misschien gaat het wel sneeuwen," zegt Pukkie, want hij weet wel dat je je slee alleen maar kunt gebruiken in sneeuw en ijs. Wanda kijkt omhoog. De zon schijnt en de lucht is blauw als op een mooie zomerdag.

2. „Ik heb ook best zin in sleeën," zegt de kleine fee. „Weet je dat het land van meneer Noordenwind altijd vol sneeuw ligt?" „Ja!" schreeuwt Pukkie. „Laten we daar naar toe gaan. Er zijn ook heuvels, waarvan je heerlijk omlaag kunt glijden. Ik ga Sneeuwvlok halen, het sprookjespaard. Dan kunnen we vliegen."

3. Ja, het sprookjespaard Sneeuwklok heeft gouden vleugels. Wanda en Pukkie klimmen op zijn rug. De slee moet natuurlijk ook mee. „Meneer Noordenwind zal het toch wel goedvinden dat we bij hem op visite komen," bedenkt Wanda nog. „Hij is zo groot en sterk. Misschien jaagt hij ons wel weg." „Welnee!" zegt Puk.

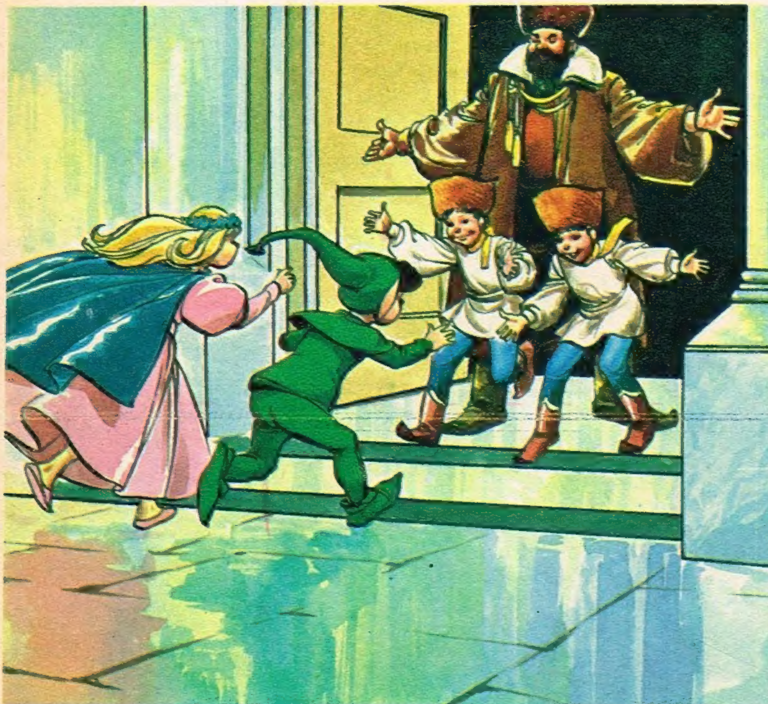
4. Ze vliegen een lange, lange tijd. Eindelijk zien ze door de kijkgaatjes in de wolken dat de wereld helemaal wit ziet. Ze zien ook het grote kasteel van meneer Noordenwind. „Dalen, Sneeuwvlok," roept Pukkie. „Hier moeten we zijn. We gaan heerlijk spelen in de sneeuw!" Daar gaan ze omlaag op de paarderug.

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) ƒ 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo. Artwork by Eurostudio, Milan.

SPROOKJESLAND?

5. Nauwelijks hebben ze hun slee in de sneeuw gezet of ze horen een zware bromstem: „Wie zie ik daar?" De poort van het kasteel zwaait open. Meneer Noordenwind staat op de drempel en zijn twee zoontjes komen naar buiten gestormd. Nee, Wanda en Pukkie worden niet weggejaagd. Ze zijn juist welkom in Noordenwind-land.

6. „Wij halen ook onze slee!" roepen de noordenwindjongetjes. Lachend klauteren ze de heuvel op. Sneeuwvlok krijgt ondertussen een plaatsje in de warme stal. Pukkie mag dan een ondeugd van een sprookjesjongen zijn, hij zal nooit vergeten om zijn witte sprookjespaard goed te verzorgen. Zo hoort het ook.

7. Meneer Noordenwind ziet er eigenlijk uit om bang van te worden. Met zijn ruige baard, zijn hoge bontmuts en zijn grote handen lijkt hij een beetje op een boze reus. Maar hij is heel goedig, al is zijn adem soms ijskoud. In plaats van een hond heeft hij een ijsbeer. Pegeltje heet hij.

8. Kom, Pegel," zegt meneer Noordenwind na een poosje. „We gaan eens kijken of de kinderen plezier hebben in de sneeuw." Nou, dat horen ze gauw genoeg. Wanda, Pukkie en de noordenwindjongens schateren van pret. Vanaf een besneeuwd rotsblok staat hij naar ze te kijken. Pegel zit aan zijn voeten. Het is tóch een vriendelijke meneer, die noordenwind!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

KEN JE MIJ? vraagt de eekhoorn

Dachten jullie dat ik die mooie pluimstaart alleen maar om te pronken heb gekregen? Nee, hoor! Die heb ik nodig als ik van de ene tak naar de andere spring. Daardoor blijf ik in evenwicht. Ik ben dol op noten. Tegen de winter leg ik een voorraadje in mijn provisiekast. Onder het eten zit ik op mijn achterpoten. Dan heb ik mijn voorpoten vrij om de noten te pellen.
Dag, jongens en meisjes, nu kennen wij elkaar een beetje beter!

